

บทที่ 1

บทนำ

มะเขือเทศเป็นพืชผักที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง ซึ่งมีการผลิตและบริโภคทั่วโลก ในปี ค.ศ 1979 - 1981 พบว่าทั่วโลกผลิตมะเขือเทศได้เฉลี่ยปีละประมาณ 51.8 ล้านตัน ส่วนในปี ค.ศ 1990 พบว่าผลผลิตเฉลี่ยต่อปีสูงขึ้นเป็น 70.2 ล้านตัน (FAO, 1990) จึงเห็นได้ว่าความต้องการมะเขือเทศนั้นมีเพิ่มขึ้นอย่างมาก การบริโภคมะเขือเทศนิยมบริโภคสด และในรูปผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปต่างๆ ได้แก่ ซอสมะเขือเทศ น้ำมะเขือเทศ และมะเขือเทศเข้มข้น ในปี พ.ศ 2534 ประเทศไทยส่งออกมะเขือเทศสดและแช่แข็ง 1,043 ตัน เป็นมูลค่า 3,327,749 บาท และส่งออกผลิตภัณฑ์มะเขือเทศอื่น ๆ 8,510 ตัน เป็นมูลค่า 116,351,583 บาท (Custom Department, 1991)

การปลูกมะเขือเทศในประเทศไทย แบ่งออกได้ 2 ประเภท

1. การปลูกนอกฤดู แบ่งการปลูกออกเป็น 2 ฤดู

1.1 ฤดูร้อนปลูกในเดือนมีนาคม - เมษายน มะเขือเทศที่ปลูกในช่วงนี้ส่วนใหญ่จะปลูกบนที่ราบสูงแถบภูเขา ซึ่งอุณหภูมิต่ำเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของมะเขือเทศ พันธุ์ที่ใช้ปลูกบนที่ราบสูง ได้แก่พันธุ์ VF 134-1-2 ส่วนการปลูกบริเวณที่ราบใช้พันธุ์ L22 พันธุ์สายฝน พันธุ์สีดาห้างฉัตร พันธุ์สีดาทิพย์ พันธุ์มะเขือเทศเหล่านี้เจริญเติบโตได้ในฤดูร้อน

1.2 ฤดูฝนปลูกในเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม พันธุ์ที่ใช้ปลูกได้แก่ L22 พันธุ์สีดา พันธุ์สีดาทิพย์ พันธุ์สีดาห้างฉัตร และพันธุ์แม่โจ้ 29

2. การปลูกในฤดู จะเริ่มปลูกประมาณเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม เป็นช่วงที่มีอุณหภูมิเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของมะเขือเทศ พันธุ์ที่นิยมปลูกคือ พันธุ์ VF 134-1-2 พันธุ์ Peto 94 และพันธุ์ Peto 502 พันธุ์สีดาทิพย์ เป็นพันธุ์ที่ใช้บริโภคสด และประกอบอาหาร สำหรับพันธุ์ผลกลมใหญ่ที่นิยมปลูกได้แก่ พันธุ์ Floradel

การขนส่งมะเขือเทศจากที่ราบสูงแถบภูเขาทางภาคเหนือไปสู่ตลาดนั้น พบว่ามีเปอร์เซ็นต์สูญเสียสูงหลังการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะฤดูร้อนมีการสูญเสียมาก สาเหตุส่วนใหญ่เนื่องมาจากคุณภาพไม่ดี การขนส่งไกล และอากาศร้อน สาเหตุรองลงมาคือ ขยายไม่ทันมะเขือเทศสุกอมระหว่างรถบรรทุก ส่วนมะเขือเทศสายพันธุ์ที่ร้อนจากฟาร์มเกษตรกรทั่วไป มีการสุกเร็วและเน่าเสียง่าย ไม่สามารถเก็บไว้รอขายได้นาน การปรับปรุงพันธุ์มะเขือเทศพันธุ์ที่ร้อน เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาผล จึงเป็นงานที่น่าสนใจงานหนึ่งเป็นแนวทางพัฒนาพันธุ์

ให้มีความสามารถเก็บรักษาผลได้นานในสภาพอุณหภูมิห้อง ลดการเน่าเสียระหว่างการขนส่ง และรอลูกค้า และยังเป็นการพัฒนาพันธุ์ปลูกรุ่นนอกฤดูกาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาและประเมินการปรับปรุงลักษณะทนร้อนและอายุการเก็บรักษาผล โดยวิธีการผสมกลับ 3 ครั้ง
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสุกของผลในแปลงปลูกกับปริมาณเอทิลีนภายในผล ปริมาณเอนไซม์โพลีกาแลคทูโรเนสของผลมะเขือเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางใหม่ในการคัดเลือกต้นที่มียีน *nor*

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved